

پشکو نه جمه دین

پیشکەشە بە: هەمیشە روو لە خودا. . . هەمیشە مەستا!

زەرد زەرد دەپژین، لە فەزادا سەما دەکەن
ئالتوونیا ئە لە سەر زەوی لێک وەردەبن
سلاو بۆ بیوئەفای چلە سەرمەستەکان دەنێرن کە لە بەردەم
نازی کزەبا و چاوبەرکێی پەلەهەورێکی پرچ خەنەبیدا
سێماچەئێ تەلاقیان لە مست نان و بە مائەباوانی خەزانیان سپاردن!
زەرد زەرد دەپژیم. . .
مائاوا ئەئێ ماچە ئاگرینەکانی هەتاو لە سەر لیوی ئالۆشنی کلۆرۆفیل!
ئەئێ دەسبازییەکانی شەنەبا لە سەر گردۆلکە سەوزەکانی سینە!
ئەئێ شەیداییەکانی ژیان کە لە چەهچەهەئێ (خورماخۆرە) کەنەووە بۆ گۆل دەپژان و ئێمە چاوانمان پێ
دەپژتن! . . . مائاوا!
ئێتر ساتیک بۆ سپێدە نەماوە تا دەستە تەژیووەکانی بە کەزایی تەرچلی ئێمە گەرم بکاتەو،
ئێتر درەنگە بۆ زەردەپەر تا تنۆکی رەنگ لە زاری زەردپەنگی ئێمە بتکینێ. . .
لە مائاواویدا وەختییەتی لە کەنارەکانی رەنگەو،
لە لیوارە وەنەوشەییەکانی مەرگەو،
گۆئ بۆ ئاوازە یاقوتییەکانی فرین بگرین،
لە کپیوونی هەناسەدا خەونی سترانی سامالەپۆژەکان راقە بکەین.
لە وەرزێ رژاندا دەپژیم و خەریکم بپژیمە چیمەنی دراوسێی شەقامیک، بە پووتی روو لە خودا
لە سەر پشت رابکشیم. . .
ژنیک دێ. . . مەسترن چاوانی لە (دلیکی تازەهەلکیشراو لە کوپەئێ کۆنە شەرابیک)،
دوو مەمکی نیووەپووتی لە شیعریکی (قوباد) هەو قەرز کردوو،
گۆلناوکی خاچیکی گرتوو،
من عیسام، بێ ئەوئێ پێی بلیم:
(خودای من بۆچ بە تەنیا بە جیتەیشتم!) .
ژنیک دێ. . . سێبەش رووت، لە سەر زگ دەپژان و
دەبیتە هاومالی نەهەنگی نیگایەک. . . سێبەری ماچیکم دەپژیتە
سەنگەری نیوشانی،
خەیاڵی هەناسەم:
لە گۆلجارەکانی لوتکەووە بۆ پێدەشتەکانی سەرپشت،
بۆ نوالە خەملیووەکانی نیوران،
سەنگەر سەنگەر هێرش دەبا و نیشتمانی داگیر دەکا!
ژنیک دێ. . . ژنیک دێ. . . ژنیک دێ. . .
ژنیک دێ و من تەنیا
بە تەنیا دەپژیم و لە تەرمی رژاوی رژاوان دەنوارم. . .

به ته نیا و قهت نالیم:

(خواکە ی من بۆچ ته نیا جیتەیشتم؟!) . . .

به کوفر م لئ مه گره!

ئه و هه موو جورته ته ت بۆ پیدام، تا هه موو ئه شقه کان به ئه شقی چه ک و چیا بگۆر مه وه؟!،

هه موو وینه کانی جوانی به گهردنی که چی نیشتماندا هه لبواسم؟!،

هه موو کتیبه کانی ژیان به قورئانه کانی (میم - لام) ئالشت بکه م؟! . . .

گازنده ی نیوانی خوومان بئ:

نه ده بوو هینده م زات له بهرنیی، جوانه گای توانستم له گیره ی سه رابی شوڤشدا بپروکئ!

نه ده بوو. . . .

تۆ وات کرد تا شه وقی بینیم

بۆ ئه شق و

بۆ ژن و

بۆ جوانی

له لوله ی تفه نگا بخنکئ!

به کوفر م لئ مه گره. . . .

له وه رزی رژاندا من ئیستاش چاوه پریم،

به دهنگئ له دهنگی خۆت بچئ، پیم بلئی:

(بمبه خشه! . . .)

نه متوانی تۆز قالیگ گومان له ناختدا بچینم،

رهگیکی داربه پرووی ئه شقی ژن له دلته بژینمه وه،

بۆ چه ند ساتیک تفه نگه که ت لئ وه رگرم، دهسته نامۆکانت

به مه مکۆلانی دهسته مۆی بیوه ژنئ ئاشنا بکه م،

من نه مهیشتم. . . به ماچیک خیانهت له نیشتمانی میم - لام بکه یت).

ژنیک دئ. . . ژنیک دئ. . . ژنیک دئ. . .

ژنیک دئ و من ده پرژیم،

ژنیک دئ و من ته نیا. . . .

ژنیک دئ و کراسیکی (مینی رووتی) ی له به ردايه،

له سه ر مه رزی مه مله که تی دارژاندا،

دهستیکی دهکاته نیشانه ی ستۆپ!

مه مکیکی دهکاته نیشانه ی ستۆپ!

گولپشکۆی زمانی ده نیته سه ر لیوی خه یالم،

چاوانی: ته نیایی. . . ستۆپ. . . ستۆپ. . .

بارانی دارژان نابینا،

له ژیریا و پرینه سه وه زه کانی تۆ ده نووسمه وه. . .

فاتحایه ک بۆ شه هیده کانی

جهنگی

جیهانی چواره م ده خوینم! . . .

(له شهري نيوان - با - و پهپولاندا، من له سەنگەری - با - دا دەوہستم. . . با حەقیقەتەکانیش
لەسەر بآلی پهپوله بن! .
ئەي نایبینی: کۆلئ کلفەت
کۆلئ شەهید
کۆلئ ژن و
کۆلئ دوژمن بە کۆلمەوہن! .
ئەمە قسەي تیکۆشەرئیکی دیرینه که نازانم لەسەر کام گاشە بەردی نیشتمان نووسیبووئ!
چ شیردڵە ھاوڕیکەي من، که ئیستا ئیواران؛
نیشتمان و شەهید،
پهپوله و با،
وہم و حەقیقەت،
مەمکۆلەي پهیکەرە ژنئیکی
نیو جامخانەکانی مەنفا و
گەلایەک مەریوانە، پیکەرە دەکیشئ!
موعتادە ھاوڕیکەم. .
بە وپینە،
بە ھاش،
بە مەنفا، بە نیشتمان. . . نیشتمانی:
با. . گۆل. . شەھید و ژن و دوژمن!.

لە دووتویی پڑاندا من ھیشتا میوانی ھەریزی باخچە یەک،
دراوسی شەقامیک، لەسەر پشت روو لە خودام. . .
ژنیک دئ. . ژنیک دئ. . ژنیک دئ. . ن. . . ئ. . .
بارانی لە ژن شەست دەکا!
لە ژیر چلچرای مەمکا،
لە بەر چە خماخەي ناوکدا، (باخچەي پاشا) دادەگیرسئ!
تۆ لە کوئی؟ بە پەلکە زێرینەي مەمکۆلان خۆت بشوئ!
نھینی: چیژەکانی مەمک،
بۆنەکانی مەمک، کہ شەف بکەیت! . . .
مەمکی ئال: بە رەنگی گیللاس و تامی شاتوو / بۆنی میخەک،
مەمکی زەرد: بە رەنگی بەھئ و تامی لیمۆ / بۆنی ھیرۆ،
مەمکی رەش: بە رەنگی ئایندە و تامی ھەلوو / بۆنی ریحان! . . .
تۆ لە کوئی؟ . . .
ئەم ھەموو رەنگانە،
تامانە،
بۆنانە،
ئەم موزاییکی مەمکانە لە بالای بوتلئ (ئەبسولوت) بگریت و

به ئادرئسی میزئکی (ئه بوسه نا) مه یلی بکه یت! .
من لیڤه، له که ناری دارژاندا وهکو هاوڤئ موعتاده کهم، دهوری وڤینه ده که مه وه . . .
خودایه!
به هه شته کانی جه سته ت که خولقاند، دارخاچه کانی رۆح بۆچی؟!
ره نگاله کانی مه نفات که نه خشانده، ئایه ته کانی (سه ره شه بیمیشه کان) بۆچی؟!
که (سه رتاشراوه کان) پۆستال له پئ ده کهن، مه وداکانی نیوان مه مک و مه نفا ده بنه سفر!
که رهنگی پیست ده پیته گسگ و کبریای پئ ده مالن،
من بۆ نیشتمانی بی که رامه ت ده گریم!
که مه نفات ئاوه دان کرده وه، نه ده بوو به دۆزه خمان بترسینی!
خودایه! . . . به نیشتمان موعتادم ده که یت یان به مه نفا؟!
به رابوردوو یان به ئیستا؟!
من داوای به خشین بکه م یان تۆ؟!
من له تۆ ببورم یان تۆ . . .؟!
خودایه! . . .
* باخچه ی پاشا: باخچه ی هه موو قیستیقاله کان به قیستیقالی مه مکیشه وه!
ئه بسولوت: لای من باشترین قۆدگای سویدییه،

سوید

هاوینی ۲۰۰۲